

1237

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 grudnia 1956 r.

w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 172 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 oraz z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o radzie narodowej lub o prezydium rady narodowej, należy przez te określenia rozumieć odpowiednio powiatową radę narodową oraz radę narodową miasta stanowiącego powiat lub prezydium tych rad.

2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o organie finansowym, należy przez to określenie rozumieć organ finansowy I instancji właściwy rzeczowo w postępowaniu wymiarowym w sprawach podatków obrotowego i dochodowego od jednostek gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Komisje podatkowe składają się z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego, dziesięciu członków i tyluż zastępców.

§ 3. 1. Rada narodowa powołuje:

- 1) przewodniczącego komisji podatkowej i jego zastępcę spośród radnych,
- 2) pięciu członków komisji i tyluż zastępców spośród osób zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej (przemysł terenowy, spółdzielnie pracy, handel uspołeczniony itp.); kandydatów przedstawia prezydium rady,
- 3) pięciu członków komisji i tyluż zastępców z grona podatników podatków obrotowego i dochodowego, nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej. Kandydatów przedstawia prezydium rady na wniosek organizacji samorządu gospodarczego i zawodowego.

2. Zgłaszając wniosek radzie narodowej prezydium rady narodowej przedstawi kandydatów na członków i zastępców członków komisji podatkowej co najmniej w ilości podwójnej w stosunku do tej, która ma być powołana.

§ 4. Członkami (zastępcami członków) komisji podatkowej mogą być obywatele polscy, posiadający pełnię praw cywilnych i obywatelskich, nie karani, posiadający odpowiednie wiadomości fachowe w zakresie działalności gospodarczej jednostek gospodarki nie uspołecznionej, a ponadto dający rękojmię pełnienia obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi i interesem społecznym.

§ 5. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej nie może być równocześnie członkiem komisji odwoławczej.

§ 6. Prezydium rady narodowej zawiadamia zainteresowane osoby o powołaniu do komisji podatkowej.

§ 7. Z ważnych przyczyn rada narodowa może w każdym czasie odwołać członka (zastępcę członka) komisji podatkowej, a prezydium rady narodowej może zawiesić członka (zastępcę członka) w czynnościach kierując jednocześnie do rady narodowej wniosek o jego odwołanie. W razie odwołania członka (zastępcy członka) ze składu komisji podatkowej należy na pozostały okres kadencji komisji podatkowej powołać na miejsce odwołanego nowego członka (zastępcę członka) komisji.

§ 8. 1. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej powinien w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać

ściśle przepisów podatkowych, postępować bezstronnie i zgodnie z interesem społecznym, według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również wszelkie wiadomości, dotyczące stosunków podatnika i osób trzecich, uzyskane w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie (zastępcy członków) komisji podatkowej, nie będący jednocześnie radnymi, obowiązani są przed objęciem swych czynności złożyć następujące przyrzeczenie:

„Świadom wagi moich słów przyrzekam uroczyście, że w czasie pełnienia czynności członka komisji podatkowej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia, realizować będę zasady sprawiedliwości społecznej w myśl założeń Państwa Ludowego oraz że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem funkcji członka komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu”.

3. Przyrzeczenie odbiera przewodniczący prezydium rady narodowej lub członek tegoż prezydium. Ze złożenia przyrzeczenia spisuje się protokół.

§ 9. Członek (zastępca członka) komisji podatkowej nie może wchodzić w skład komisji w czasie rozpatrywania sprawy i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu komisji rozpatrywana jest sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa, bądź powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub też w stosunku przysposobienia, opieki bądź kurateli, gdy rozpatrywana jest sprawa osoby, której jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, a także jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, w którego sprawie komisja orzeka lub opiniuje, wreszcie jeżeli jest rozpatrywana sprawa osoby, z którą pozostaje w takim stosunku osobistym, że stosunek ten mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

§ 10. 1. Przewodniczący bądź zastępca przewodniczącego komisji podatkowej ustalają terminy posiedzeń komisji, kierują jej czynnościami i czuwają nad prawidłowym tokiem jej działalności.

2. O terminie posiedzenia zawiadamia się członków komisji w takim czasie, aby członkowie ci mieli możliwość przybycia na posiedzenie.

3. W razie niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji jest obowiązany bezzwłocznie powiadomić przewodniczącego (zastępcę przewodniczącego), który z kolei zawiadamia zastępcę członka komisji o terminie posiedzenia.

§ 11. 1. Do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej sześciu członków komisji.

2. Orzeczenia komisji zapadają bezwzględłą większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wydawania opinii.

§ 12. Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokoły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej dwóch członków komisji oraz pracownik organu finansowego prowadzący protokół.

§ 13. 1. Do referowania spraw w komisji podatkowej i do prowadzenia protokołu powołani są pracownicy organu finansowego.

2. Biorący udział w obradach komisji kierownik organu finansowego bądź referujący sprawę pracownik tego organu, jak również przedstawiciel organizacji samorządu gospodarczego lub zawodowego mają prawo udzielać wyjaśnień, zadawać pytania podatnikowi oraz zgłaszać wnioski; nie biorą jednak udziału w głosowaniu.

3. Czynności biurowe komisji podatkowej załatwia organ finansowy.

§ 14. Przewodniczący komisji podatkowej obowiązany jest składać na sesji rady narodowej lub na posiedzeniach komisji finansów, budżetu i planu okresowe sprawozdania

z działalności komisji w terminach ustalonych przez radę bądź przez podaną wyżej komisję.

§ 15. 1. Rady narodowe powołują komisje podatkowe na okres swojej kadencji.

2. Po upływie okresu kadencji rad narodowych komisje podatkowe działają jednak nadal do czasu powołania komisji podatkowych przez nowowybrane rady.

§ 16. Rady narodowe powołają po raz pierwszy komisje podatkowe w trybie niniejszego zarządzenia w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia zarządzenia.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 1951 r. w sprawie trybu powoływania składu osobowego, organizacji i kadencji obywatelskich komisji podatkowych przy organach finansowych pierwszej instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-73, poz. 963).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1238

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1956 r.

w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji odwoławczych przy organach finansowych prezydów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi), jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506, z 1953 r. Nr 9, poz. 27 i z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o komisji odwoławczej, należy przez to określenie rozumieć komisję odwoławczą przy organie finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

2. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o wojewódzkiej radzie narodowej oraz o prezydium wojewódzkiej rady narodowej, należy przez to określenie rozumieć także Rady Narodowe w m. st. Warszawie i m. Łodzi oraz Prezydium Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

3. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o wydziale finansowym, należy przez to określenie rozumieć wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

§ 2. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego i jego zastępcy oraz 24 członków.

§ 3. 1. Na przewodniczącego komisji odwoławczej i jego zastępcę prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyznacza na wniosek kierownika wydziału finansowego pracowników tego wydziału.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej powołuje:

- 1) na wniosek kierownika wydziału finansowego dwunastu członków komisji odwoławczej spośród osób zatrudnionych w gospodarce społecznej,
- 2) na wniosek organizacji samorządu gospodarczego lub zawodowego dwunastu członków komisji odwoławczej z grona podatników podatków obrotowego i dochodowego, nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

3. Ilość kandydatów na członków komisji powinna co najmniej dwukrotnie przekraczać liczbę członków komisji.

§ 4. 1. Komisje odwoławcze są komisjami stałymi, powołanymi na okres kadencji wojewódzkich rad narodowych.

2. Po upływie okresu kadencji wojewódzkich rad narodowych komisje odwoławcze działają jednak nadal do czasu powołania komisji odwoławczych przez nowowybrane prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Siedzibą komisji odwoławczej jest siedziba wydziału finansowego.

§ 5. 1. Członkami komisji odwoławczej mogą być obywatele polscy, posiadający pełnię praw cywilnych i obywatelskich, nie karani, posiadający odpowiednie wiadomości fachowe w zakresie działalności gospodarczej jednostek gospodarki nie uspołecznionej, dający rekojmię pełnienia obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi i interesem społecznym, a mający co najmniej 25 lat życia.

2. Członek komisji odwoławczej nie może być równocześnie członkiem komisji podatkowej.

§ 6. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej zawiadamia zainteresowane osoby o powołaniu do komisji odwoławczej.

§ 7. Z ważnych przyczyn prezydium wojewódzkiej rady narodowej może w każdym czasie odwołać członka komisji odwoławczej. W razie odwołania należy na pozostały okres kadencji komisji odwoławczej powołać na miejsce odwołanego nowego członka komisji.

§ 8. 1. Członek komisji odwoławczej powinien w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać ściśle przepisów podatkowych, postępować bezstronnie i zgodnie z interesem społecznym, według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również wszelkie